

De pitch, de ultrakort gemaaide grasrechthoek van 20,12 bij 3,05 meter, is het domein waar Willem Ligtenstein (69) uit Wassenaar vele uren per week vertoeft. Hij is groundsman van de Voorburg Cricket Club (VCC). Het is ambachtelijk precisiewerk.

‘Het maken van de perfecte graspitch is een vak op zich’

tekst **Jelle Feenstra**

‘Cricket is na voetbal de populairste sport ter wereld. Dagelijks ben ik tijdens het seizoen de pitch aan het prepareren of repareren. De pitch is de plek waar het grootste deel van het spel zich afspeelt. Ik doe dit samen met mijn vaste maatjes Lex Nijhuis (63), Jaap Mulder (67) en Tom de Grooth (39). Het maken van de perfecte pitch is een vak op zich. We hebben cursussen van professionele Engelse groundsmen gevolgd. Maar het vak krijg je pas echt in de vingers door ervaring.’

Graspitch op veengrond uitdaging

‘Velen dachten dat een strakke graspitch op zakkende veengrond onmogelijk was. Op sportpark Westvliet in Den Haag zijn we de uitdaging aangegaan. We hebben in 2008 een veld aangelegd met zeven pitches. Eerst 30 centimeter uitgraven, toen een laag puin erin, vervolgens een laag lava, afgetopt met een laagje speciale Engelse klei. Vervolgens een hoge concentratie fijnbladig Engels raaigras erin. Dit zorgt voor een dichte netwerkbodem die goed bestand is tegen kort maaien. En daarna zorgen dat je de pitch met ongekend precisiewerk optimaal prepareert. Volgens mij lukt dat aardig, want het Nederlands elftal komt hier regelmatig wedstrijden spelen. Als internationals dan zeggen dat het veld heerlijk speelt, geeft mij dat veel voldoening.’

‘Tien dagen voor de wedstrijd beginnen we met het maaien van de pitch. Eerst op 12 millimeter, dan naar 8 millimeter en een dag voor de wedstrijd naar 5 millimeter. Dat betekent dagelijks met hooguit 300 meter per uur maaien en daarna rollen met een wals van 2000 kilogram. De “batters”, dit zijn de slagmannen, zijn gebaat bij een zo kort mogelijke grasmat, dan kunnen ze veel runs maken. De “bowlers”, dit zijn de werpers, willen de pitch graag iets hoger en dus groener, om hun “fast en spin balls” los te laten. Daar spelen we, afhankelijk van waar de kracht van onze spelers ligt, wel eens een beetje mee.’

Stuiteren als op een straatsteen

‘Een graspitch wordt beter naarmate deze ouder wordt. Het veld wordt taaier en daardoor harder en vlakker. Eigenlijk is het gras vooral bedoeld om met zijn diepe wortels de klei te binden. De cricketbal moet net zo stuiteren als op een straatsteen. In Nederland spelen de meeste clubs op kunstgras. Dat vind ik jammer. Maar grasaanleg- en -onderhoud is relatief duur. En vind maar eens een paar gekken die dit tijdrovende werk van 20 tot 30 uur per week willen doen. Heerlijk werk, lekker in de buitenlucht. Als wij ermee stoppen, heeft de club een serieus probleem. Welke jongere wil dit ambacht straks nog doen?’

Boven: Willem Ligtenstein, trots bij zijn net gemaaide pitch, een dag voor de wedstrijd

Onder links: rollen met een wals van 2000 kilogram om de cricketbal net zo te laten stuiteren als op straatstenen

Onder midden: met speciale klei uit Engeland gaten in de pitch repareren en dan opnieuw inzaaien met gras

Onder rechts: strakke lijnen trekken met behulp van een mal

